

Podle navrhovatele může Tribunal zrušit či změnit rozhodnutí, pouze pokud v okamžiku jeho přijetí existoval některý z důvodů pro jeho zrušení či změnu uvedených v čl. 65 odst. 2 nařízení (ES) č. 207/2009. Tribunal podle něj čl. 65 odst. 2 shora uvedeného nařízení porušil tím, že nerespektoval rozsah přezkumu legality, který musí být omezen na okolnosti právní (včetně judikatury existující ke dni přijetí rozhodnutí) a skutkové, které byly předloženy odvolacímu senátu. Tribunal podle navrhovatele neprokázal, že by se odvolací senát dopustil nesprávného právního posouzení ke dni přijetí napadeného rozhodnutí. Tribunal podle něj nahradil posouzení odvolacího senátu vlastním posouzením a posuzoval rozsudek francouzského kasačního soudu ze dne 10. července 2012, k němuž odvolací senát nemohl zaujmout stanovisko.

Tribunal se dále podle navrhovatele dopustil zkreslení rozsudku francouzského kasačního soudu ze dne 10. července 2012, když prohlásil, že je tento rozsudek „v otázce rozsahu ochrany přiznané obchodní firmě zcela jednoznačný a může se uplatnit obecně“ a když mu v souvislosti s článkem L 711-4 francouzského zákoníku duševního vlastnictví přikládal význam, jaký tomuto rozsudku ve srovnání s ostatními písemnostmi ve spise zjevně nepřísluší.

Tribunal se konečně podle navrhovatele dopustil pochybení, když odvětví činnosti společnosti Forge de Laguiole určoval ve světle kritérií specifických pro právo ochranných známek. Tribunal měl odvětví činnosti společnosti Forge de Laguiole určit podle účelu a použití výrobků, které tato společnost prodává, a nikoli pouze z hlediska kritéria povahy výrobků.

(¹) Úř. věst. L 78, s. 1.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Supreme Court (Irsko) dne 30. prosince 2014 –
James Elliott Construction Limited v. Irish Asphalt Limited**

(Věc C-613/14)

(2015/C 096/07)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

Supreme Court, Irsko

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: James Elliott Construction Limited

Žalovaná: Irish Asphalt Limited

Předběžné otázky

- 1) a) Je v případech, kdy se smluvní strana smlouvy uzavřené podle soukromého práva zaváže dodat výrobek vyrobený podle národní normy, která byla přijata k provedení evropské normy vydané na základě pověření Evropské komise podle ustanovení směrnice o stavebních výrobcích (89/106/EHS) (¹), výklad takové normy otázkou, kterou lze položit Soudnímu dvoru Evropské unie jako předběžnou otázku podle článku 267 SFEU?
- b) V případě kladné odpovědi na první otázku písm. a), vyplývá z normy EN13242:2002 požadavek, že splnění či porušení této normy lze prokázat pouze zkouškou provedenou podle norem přijatých (bez pověření) Evropským výborem pro normalizaci (CEN) (Le Comité Européen de Normalisation) a uvedených v normě EN13242:2002, a tyto zkoušky je třeba provést v okamžiku výroby nebo dodání, nebo lze porušení uvedené normy (a tedy i porušení smlouvy) určit na základě pozdějších zkoušek, jsou-li výsledky takových zkoušek logicky průkazné, pokud jde o porušení dané normy?
- 2) Je vnitrostátní soud při projednávání soukromoprávní žaloby z porušení smlouvy, pokud jde o výrobek vyrobený podle evropské normy vydané na základě pověření Evropské komise podle směrnice o stavebních výrobcích, povinen nepoužít ustanovení vnitrostátního práva, z nichž vyplývají určité podmínky, pokud jde o přiměřenou tržní jakost a vhodnost k určitému účelu, a to z důvodu, že buď dané zákonné podmínky či jejich použití vedou ke vzniku norem nebo stanoví technické specifikace či požadavky, které nebyly oznámeny podle ustanovení směrnice o normách a technických předpisech (98/34/ES) (²)?

- 3) Musí vnitrostátní soud, který projednává žalobu z porušení smlouvy uzavřené podle soukromého práva, jež údajně vychází z porušení podmínky týkající se přiměřené tržní jakosti či vhodnosti k použití (která je ze zákona konkludentně součástí dané smlouvy a nebyla smluvními stranami pozměněna ani vyloučena), pokud jde o výrobek vyrobený v souladu s normou EN13242:2002, vycházet z domněnky, že daný výrobek má přiměřenou tržní jakost a je vhodný ke svému účelu, a pokud ano, lze takovou domněnku vyvrátit pouze důkazem nesplnění normy EN13242:2002 ve formě zkoušek provedených v souladu se zkušebními protokoly uvedenými v normě EN13242:2002, a to v okamžiku dodání výrobku?
- 4) V případě kladné odpovědi na první otázku písm. a) a zároveň na třetí otázku, použije se limit pro celkový obsah síry v kamenivech stanovený normou EN13242:2002 nebo podle této normy, takže splnění takového limitu je mimo jiné podmínkou vzniku jakékoli domněnky přiměřené tržní jakosti nebo vhodnosti k použití?
- 5) V případě kladné odpovědi na první otázku písm. a) a zároveň na třetí otázku, lze z domněnky stanovené přílohou ZA k normě EN13242:2002 nebo článkem 4 směrnice o stavebních výrobcích (89/106/EHS) vycházet jen tehdy, je-li prokázáno, že dotčený výrobek byl opatřen značkou „CE“?

⁽¹⁾ Směrnice Rady (89/106/EHS) ze dne 21. prosince 1988 o sblížení právních a správních předpisů členských států týkajících se stavebních výrobků (Úř. věst. L 40, s. 12).

⁽²⁾ Směrnice Evropského Parlamentu a Rady 98/34/ES o postupu při poskytování informací v oblasti norem a technických předpisů (Úř. věst. L 204, s. 37).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Sofijski gradski sad (Bulharsko) dne 31. prosince 2014 – trestní řízení proti Atanasi Ogňanovovi

(Věc C-614/14)

(2015/C 096/08)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Sofijski gradski sad (Bulharsko)

Účastníci původního řízení

Odsouzený: Atanas Ogňanov

Další účastnice řízení: Sofijska gradska prokuratura

Předběžné otázky

- 1) Jedná se o porušení unijního práva (čl. 267 odst. 2 SFEU ve spojení se článkem 94 jednacího řádu Soudního dvora, článku 47 a článku 48 Listiny základních práv Evropské unie nebo dalších použitelných ustanovení), pokud soud, který předložil žádost o rozhodnutí o předběžné otázce, pokračuje po vydání rozhodnutí o předběžné otázce v řízení a vydá sám rozhodnutí ve věci samé, aniž se vyloučí [z rozhodování]; důvod pro vyloučení by byl ten, že soud v žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce vyjádřil předběžné stanovisko ve věci samé (tím, že považoval určitý skutkový stav za prokázaný a určité právní ustanovení za použitelné na tento skutkový stav)?

Předběžná otázka je podána za předpokladu, že při určování skutkových okolností a použitelných právních předpisů za účelem předložení žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce byla dodržena všechna procesněprávní ustanovení na ochranu práv účastníků řízení uvést důkazní prostředky a vyjádřit se.